

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Impact

Strona pozwana: Minister for Agriculture and Food, Minister for Arts, Sport and Tourism, Minister for Communications, Marine and Natural Resources, Minister for Foreign Affairs, Minister for Justice, Equality and Law Reform, Minister for Transport

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Labour Court — Wykładnia klauzuli 4 pkt 1 (zasada niedyskryminacji) i klauzuli 5 pkt 1 (środki zapobiegania nadużyciom wynikającym z wykorzystywania kolejnych umów o pracę lub stosunków pracy zawieranych na czas określony) porozumienia, stanowiącego załącznik do dyrektywy Rady 99/70/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. dotyczącej Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego przez Europejską Unię Konfederacji Przemysłowych i Pracodawców (UNICE), Europejskie Centrum Przedsiębiorstw Publicznych (CEEP) oraz Europejską Konfederację Związków Zawodowych (ETUC) (Dz.U. L 175, str. 43) — Skarga powołująca się na bezpośrednią skuteczność tych przepisów — Brak właściwości, zgodnie z prawem krajowym, sądu, przed którym zawisło postępowanie — Właściwość wynikająca z prawa wspólnotowego, w szczególności z zasady równoważności i skuteczności

Sentencja

- 1) Prawo wspólnotowe, w szczególności zasada skuteczności wymaga, aby wyspecjalizowany sąd, który rozstrzyga w ramach kompetencji przyznanej mu, choćby fakultatywnie, przez uregulowanie dokonujące transpozycji dyrektywy Rady 1999/70/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. dotyczącej Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego przez Europejską Unię Konfederacji Przemysłowych i Pracodawców (UNICE), Europejskie Centrum Przedsiębiorstw Publicznych (CEEP) oraz Europejską Konfederację Związków Zawodowych (ETUC), w przedmiocie skargi dotyczącej naruszenia tego uregulowania, uznał swoją właściwość również w przedmiocie rozpoznania żądań skarżącego opartych bezpośrednio na samej dyrektywie w odniesieniu do okresu pomiędzy dniem, w którym upłynął termin na dokonanie jej transpozycji a dniem wejścia w życie tego uregulowania, jeżeli okaże się, że zobowiązanie skarżącego do wniesienia równoległe skargi opartej bezpośrednio na dyrektywie do sądu powszechnego może doprowadzić do utrudnień proceduralnych tego rodzaju, że korzystanie z uprawnień wynikających z prawa wspólnotowego stałoby się nadmiernie utrudnione. Do sądu krajowego należy dokonanie niezbędnych ocen w tym zakresie.
- 2) Klauzula 4 pkt 1 Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego w dniu 18 marca 1999 r. i stanowiącego załącznik do dyrektywy 1999/70 jest bezwarunkowa i wystarczająco precyzyjna, aby jednostki mogły się na nią powoływać przed sądem krajowym. Nie jest tak natomiast w przypadku klauzuli 5 pkt 1 tego porozumienia ramowego.
- 3) Artykuł 10 WE i art. 249 akapit trzeci WE, jak również dyrektywę 1999/70 należy interpretować w ten sposób, że organ państwa członkowskiego, działający w charakterze pracodawcy w sektorze publicznym nie jest upoważniony do przyjmowania środków niezgodnych z realizowanym przez tę dyrektywę i porozumienie ramowe celem polegającym na zapobieganiu nadużyciom wynikającym z wykorzystywania kolejnych umów o pracę na czas określony, polegających na ponownym zawieraniu tych umów na nadzwyczajnie długi czas w okresie pomiędzy dniem, w którym

upłynął termin na dokonanie transpozycji tej dyrektywy a dniem wejścia w życie ustawy dokonującej jej transpozycji.

- 4) Jeżeli podlegające zastosowaniu prawo krajowe zawiera zasadę wykluczającą stosowanie ustawy z mocą wsteczną, w przypadku braku wyraźnego i jednoznacznego postanowienia przeciwnej treści, na sądzie krajowym, do którego wniesiona została skarga oparta na naruszeniu jednego z przepisów ustawy krajowej dokonującej transpozycji dyrektywy 1999/70, spoczywa w świetle prawa wspólnotowego obowiązek nadania temu przepisowi mocy wstecznej od dnia, w którym upłynął termin na dokonanie transpozycji tej dyrektywy tylko wtedy, gdy w tym prawie krajowym istnieje postanowienie tego rodzaju, które może umożliwić nadanie temu przepisowi mocy wstecznej.
- 5) Klauzulę 4 porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony należy interpretować w ten sposób, że warunki pracy w jej rozumieniu obejmują warunki dotyczące wynagrodzenia i emerytur, zależące od stosunku pracy, z wyłączeniem warunków dotyczących emerytur wypłacanych w ramach ustawowego systemu zabezpieczeń społecznych.

(¹) Dz.U. C 212 z 2.9.2006.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 17 kwietnia 2008 r. — Thomas Flaherty (C-373/06 P), Larry Murphy (C-379/06 P), Ocean Trawlers Ltd (C-382/06 P) Irlandia przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa C-373/06 P, C-379/06 P i C-382/06 P) (¹)

(Odwołanie — Środki ochrony zasobów — Restrukturyzacja sektora rybołówstwa — Wnioski o zwiększenie celów w ramach wieloletniego programu orientacji „WPO IV” w zakresie tonażu — Odrzucenie wniosku)

(2008/C 142/06)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona wnosząca odwołanie: Thomas Flaherty (C-373/06 P), Larry Murphy (C-379/06 P), Ocean Trawlers Ltd (C-382/06 P) (przedstawiciele: D. Barry, solicitor i A. Collins, SC (C-373/06 P, C-379/06 P i C-382/06 P), jak również wyżej wymienieni oraz P. Gallagher, SC (C-379/06 P)

Dруга strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: B. Doherty i M. van Heezik, pełnomocnicy)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (pierwsza izba) z dnia 13 czerwca 2006 r. w sprawach połączonych od T-218/03 do T-240/03 Boyle i in. przeciwko Komisji, w którym Sąd stwierdzając nieważność decyzji Komisji 2003/245/WE z dnia 4 kwietnia 2003 r. dotyczącej wniosków skierowanych do Komisji w przedmiocie zwiększenia celów wieloletniego programu orientacji dla floty rybackiej (WPO-IV) w związku z poprawą

bezpieczeństwa, warunków żeglugi morskiej, warunków sanitarnych, jakości produktów i warunków pracy na statkach długości całkowitej większej niż 12 m (notyfikowanej pod numerem C(2003) 1113 (Dz.U. L 90, str. 48), oddalił jako niedopuszczalne skargi wniesione przez wnoszących odwołanie — Osoby, których decyzja (nie) dotyczy indywidualnie

Sentencja

- 1) Uchyła się wyrok Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich z dnia 13 czerwca 2006 r. w sprawach T-218/03 — T-240/03 Boyle i in. przeciwko Komisji w zakresie, w jakim oddala on jako niedopuszczalne skargi T. Flaherty'ego i L. Murphy'ego jak i spółki Ocean Trawlers Ltd. dotyczące stwierdzenia nieważności decyzji Komisji 2003/245/WE z dnia 4 kwietnia 2003 r. dotyczącej wniosków skierowanych do Komisji w przedmiocie zwiększenia celów wieloletniego programu orientacji dla floty rybackiej WPO-IV w związku z poprawą bezpieczeństwa, warunków żeglugi morskiej, warunków sanitarnych, jakości produktów i warunków pracy na statkach długości całkowitej większej niż 12 m, a po drugie obciążył ich własnymi kosztami postępowania.
- 2) Stwierdza się nieważność decyzji Komisja 2003/245/WE, w zakresie w jakim znajduje ona zastosowanie do statków T. Flaherty'ego i L. Murphy'ego, jak i spółki Ocean Trawlers Ltd.
- 3) Komisja Wspólnot Europejskich zostaje obciążona kosztami postępowania poniesionymi przez T. Flaherty'ego i L. Murphy'ego, jak i spółkę Ocean Trawlers Ltd. tak w postępowaniu w pierwszej instancji jak i postępowaniu odwoławczym.

(¹) Dz.U. C 281 z 18.11.2006.
Dz.U. C 294 z 2.12.2006.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 15 kwietnia 2008 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale ordinario di Roma — Włochy) — Nuova Agricast Srl przeciwko Ministero delle Attività Produttive

(Sprawa C-390/06) (¹)

(Pomoc państwa — System pomocy zatwierdzony na określony czas — Zgłoszenie zmienionego systemu pomocy na nowy okres — Srodki przejściowe między następującymi po sobie systemami — Decyzja Komisji o niewnoszeniu zastrzeżeń — Informacje, które mogły być w posiadaniu Komisji — Ważność decyzji Komisji — Zasada równego traktowania — Uzasadnienie)

(2008/C 142/07)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Tribunale ordinario di Roma

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Nuova Agricast Srl

Strona pozwana: Ministero delle Attività Produttive

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Tribunale ordinario di Roma — Ważność decyzji Komisji z dnia 12 lipca 2000 r. uznającej za zgodny z traktatem system pomocy państwa przewidziany we włoskim ustawodawstwie w postaci pomocy dla inwestowania w mniej uprzywilejowanych obszarach Włoch (SG(2000)D/105754)

Sentencja

Analiza postawionego pytania nie wykazała żadnej okoliczności mogącej wpłynąć na ważność decyzji Komisji z dnia 12 lipca 2000 r. o niewnoszeniu zastrzeżeń w odniesieniu do systemu pomocy dla inwestowania w mniej uprzywilejowanych obszarach Włoch do dnia 31 grudnia 2006 r. (pomoc państwa nr 715/99 — Włochy).

(¹) Dz.U. C 294 z 2.12.2006.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 17 kwietnia 2008 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof — Niemcy) — Quelle AG przeciwko Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände

(Sprawa C-404/06) (¹)

(Ochrona konsumentów — Dyrektywa 1999/44/WE — Sprzedaż towarów konsumpcyjnych i związane z tym gwarancje — Prawo sprzedawcy żądania od konsumenta wynagrodzenia za używanie towaru w razie wymiany towaru niezgodnego z umową — Bezpłatność używania towaru niezgodnego z umową)

(2008/C 142/08)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Quelle AG

Strona pozwana: Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände